

พระราชบัญญัติ
ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๒
เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้
ปิโตรเลียม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำ
แนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาษีเงินได้
ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติ^๕นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๑ ทวิ กับมาตรา ๖๕ ทวิ
มาตรา ๖๕ ตริ มาตรา ๖๕ จัตวา มาตรา ๖๕ เบญจ มาตรา ๖๕ ฉ
มาตรา ๖๕ สัตต มาตรา ๖๕ อัฐ มาตรา ๖๕ นว มาตรา ๖๕ ทศ
มาตรา ๖๕ เอกาทศ มาตรา ๖๕ ทวาทศ และมาตรา ๖๕-เตรส แห่ง
พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔

“หมวด ๑ ทวิ

บทบัญญัติเฉพาะกรณี

มาตรา ๖๕ ทวิ ความในหมวดนี้ให้ใช้บังคับแก่บริษัทซึ่งได้ทำ
สัญญาปิโตรเลียมก่อนปี พ.ศ. ๒๕๑๒ และได้ทำสัญญาซื้อขายก๊าซ
ธรรมชาติกับองค์การก๊าซธรรมชาติแห่งประเทศไทยก่อนปี พ.ศ. ๒๕๒๒
และบริษัทอื่นตามที่จะมีพระราชกฤษฎีกากำหนด

ให้นำบทนิยามคำว่า “เงินได้” “จำหน่าย” และ “บริษัท” ใน
ในมาตรา ๖๕ ตริ มาใช้แทนบทนิยามของคำเหล่านั้นในมาตรา ๔ และ
ให้นำความในมาตรา ๖๕ จัตวา มาตรา ๖๕ เบญจ มาตรา ๖๕ ฉ มาตรา ๖๕
สัตต มาตรา ๖๕ อัฐ มาตรา ๖๕ นว มาตรา ๖๕ ทศ และมาตรา ๖๕
เอกาทศ มาใช้บังคับแทนความใน มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๔

มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๑ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ตามลำดับ สำหรับบริษัทตามวรรคหนึ่ง

มิให้นำคำนิยาม “ราคามาตรฐาน” ในมาตรา ๔ กับความในมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๓๒ มาใช้บังคับกับบริษัทตามวรรคหนึ่ง

ให้นำบทบัญญัติในหมวดอื่นแห่งพระราชบัญญัติ^๕ มาใช้บังคับกับบริษัทตามวรรคหนึ่งได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในหมวดนี้ และที่ใดบัญญัติถึง “เงินได้” “จำหน่าย” หรือ “บริษัท” ให้หมายถึง “เงินได้” “จำหน่าย” หรือ “บริษัท” ตามลำดับตามหมวดนี้ และที่ใดที่อ้างถึง มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๑ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ให้หมายถึง มาตรา ๖๕ จัตวา มาตรา ๖๕ เบญจ มาตรา ๖๕ ฉ มาตรา ๖๕ สัตต มาตรา ๖๕ อัฐ มาตรา ๖๕ นว มาตรา ๖๕ ทศ และมาตรา ๖๕ เอกาทศ ตามลำดับตามหมวดนี้

มาตรา ๖๕ ตริ ในหมวดนี้

“เงินได้” หมายความว่า เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้มาอันอาจคิดคำนวณได้เป็นเงินและหมายความรวมถึงภาษีอากรที่มีผู้นอกแทนให้

“จำหน่าย” หมายความว่า ส่งปีโตรเลียมนอกนอกราชอาณาจักร ส่งปีโตรเลียมไปยังโรงกลั่นน้ำมันหรือสถานที่เก็บรักษาเพื่อการกลั่นปีโตรเลียมของบริษัท นำปีโตรเลียมที่ต้องเสียค่าภาคหลวงไปใช้ในกิจการ

ใด ๆ ของบริษัทโดยไม่มีการขาย หรือโอนบิโตรเล่มที่ต้องเสียค่าภาคหลวง ไปโดยไม่มีค่าตอบแทน

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทตามกฎหมายว่าด้วยบิโตรเล่ม ซึ่งได้รับสัมปทานหรือมีส่วนได้เสียร่วมกันในสัมปทาน

มาตรา ๖๕ จัตวา บริษัทมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้ดังต่อไปนี้

(๑) ภาษีเงินได้เป็นรายรอบระยะเวลาบัญชีในอัตราที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๕ แต่ไม่เกินร้อยละ ๔๗ ของกำไรสุทธิที่ได้จากกิจการบิโตรเล่ม

(๒) ภาษีเงินได้ในอัตราร้อยละ ๒๓.๐๗ ของเงินกำไรที่เหลือจากการชำระภาษีเงินได้ตาม (๑) หรือเงินประเภทอื่นใดที่เกินไว้จากกำไรดังกล่าว หรือถือว่าเงินกำไรดังกล่าว ทั้งนี้ เฉพาะจำนวนที่จำหน่ายออกนอกราชอาณาจักร

เพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษีเงินได้ตาม (๒) ให้ถือภาษีเงินได้ตาม (๑) นั้น เป็นเงินกำไรที่จำหน่ายออกนอกราชอาณาจักรด้วย

มาตรา ๖๕ เบญจ ในกรณีที่มีการโอนกิจการบิโตรเล่ม ถ้าบริษัทผู้รับโอนจ่ายเงินได้ที่เป็นเงินค่าสิทธิ เงินปัน หรือเงินได้ประจำเนื่องจากการโอนนั้น โดยเงินดังกล่าวไม่อาจกำหนดจำนวนทั้งสิ้นได้แน่นอน ให้บุคคลซึ่งได้รับเงินได้นั้นมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้ในอัตราที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาซึ่งต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ แต่ไม่เกินร้อยละ ๖๐ ของเงินได้หลังจากหักต้นทุนตามมาตรา ๓๓ แล้ว

บุคคลใดได้รับดอกเบี้ยเงินกู้ยืมจากบริษัท บุคคลนั้นม้หน้าที่เสีย
ภาษีเงินได้สำหรับดอกเบี้ยนั้นในอัตราตามวรรคหนึ่ง และให้นำภาษีที่ถูก
หักไว้ ณ ที่จ่ายและนำส่งแล้วตามมาตรา ๔๕ มาเป็นเครดิตหักออกจาก
ภาษีที่ต้องเสีย

บุคคลใดได้รับเงินปันผลหรือส่วนแบ่งของกำไรจากบริษัทที่ต้อง
เสียภาษีเงินได้ตามมาตรา ๖๕ จัตวา (๑) แต่ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ตาม
ตามมาตรา ๖๕ จัตวา (๒) บุคคลนั้นม้หน้าที่เสียภาษีเงินได้ในอัตราร้อยละ
๒๓.๐๘ ของเงินปันผลหรือส่วนแบ่งของกำไรนั้น และให้นำภาษีที่ถูกหัก
ไว้ ณ ที่จ่ายและนำส่งแล้วตามมาตรา ๔๕ มาเป็นเครดิตหักออกจากภาษี
ที่ต้องเสีย

มาตรา ๖๕ ฉ ภายใต้บังคับมาตรา ๖๕ สัตต และมาตรา ๖๕
อัญญู รายจ่ายตามปกติและจำเป็นให้จำกั้อยู่เฉพาะแต่รายจ่ายที่บริษัท
สามารถพิสูจน์ได้ว่าเป็นรายจ่ายตามปกติและจำเป็นในจำนวนไม่เกิน
สมควร และได้จ่ายไปทั้งหมดเฉพาะในกิจการปีใดเลยไม่ว่าจะจ่ายใน
หรือนอกราชอาณาจักร และภายในข้อจำกัดดังกล่าวให้รวมถึง

- (๑) ค่าเช่าหรือค่าตอบแทนอย่างอื่นในการเช่าทรัพย์สิน
- (๒) ค่าแรงงาน ค่าบริการ ค่าวัสดุสิ้นเปลือง และรายจ่าย
ทำนองเดียวกันอย่างอื่นที่ใช้ในการเช่าเพื่อสำรวจหรือเพื่อผลิต
- (๓) ค่ารับรอง
- (๔) หนี้สูญที่จำหน่ายจากบัญชี
- (๕) เงินสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนบำเหน็จบำนาญ

- (๖) ค่าชดเชยรายจ่ายที่เป็นทุน
- (๗) ค่าภาคหลวง ไม่ว่าจะชำระเป็นตัวเงินหรือบิตโรเลียม
- (๘) รายจ่ายของสำนักงานใหญ่เท่าที่จัดสรรได้โดยสมควรว่าเกี่ยวกับกิจการบิตโรเลียมของบริษัท

(๕) ราคาทุนของทรัพย์สินหรือสิทธิใดๆ ที่หักค่าชดเชยรายจ่ายที่เป็นทุนแล้วสำหรับรายได้ตามมาตรา ๒๒ (๔)

(๑๐) ดอกเบงเงินกู้ยืม เฉพาะของบริษัทพิสูจน์ได้ว่าบุคคลใดเป็นผู้รับและได้หักภาษีไว้ ณ ที่จ่าย สำหรับการจ่ายดอกเบี้ยนั้นแล้วตามมาตรา ๔๕

มาตรา ๖๕ สัตต รายการที่มิให้ถือเป็นรายจ่ายตามปกติและจำเป็นให้รวมถึง

(๑) รายจ่ายที่เป็นทุนหรือรายจ่ายในการต่อเติม เปลี่ยนแปลง ขยายออกหรือทำให้ดีขึ้นซึ่งทรัพย์สิน

รายจ่ายที่เป็นทุนตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า รายจ่ายที่จ่ายไปเพื่อได้มาซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมโดยทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้นเมื่อผลต่อกิจการเป็นเวลาเกินหนึ่งรอบระยะเวลาบัญชีและให้หมายความรวมถึงผลขาดทุนที่เกิดขึ้นก่อน รอบระยะเวลาบัญชีแรกตามมาตรา ๖๕ อัญญัติ (๑) วรรคสอง และรายจ่ายตามปกติ และจำเป็นที่จ่ายไปก่อนรอบระยะเวลาบัญชีแรกตามมาตรา ๖๕ อัญญัติ (๑) วรรคสองด้วย

(๒) รายจ่ายที่เป็นการส่วนตัว หรือการให้โดยเสน่หาหรือรายจ่ายที่เป็นการบริจาค

(๓) ผลเสียหายอันอาจได้กลับคืนเนื่องจากการประกัน หรือ สัญญาคุ้มครองกันใด ๆ

(๔) รายจ่ายเพื่อตอบแทนทุนหรือทรัพย์สินของบริษัท

(๕) เงินสำรองหรือเงินสมทบกองทุนใด ๆ เว้นแต่ที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๖๕ ฉ (๕)

(๖) ภาษีเงินได้ เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มที่บริษัทต้องเสียตาม พระราชบัญญัติ หรือที่ต้องเสียในต่างประเทศ

(๗) รายจ่ายเพื่อกิจการหรือเพื่อประโยชน์ในการหาหาซึ่งเงินได้อันไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินั้น

(๘) รายจ่ายที่บริษัทพิสูจน์ไม่ได้ว่าใครเป็นผู้รับ

(๙) ค่าธรรมเนียมการ สงวนพินทและเงินเพิ่มตามกฎหมายว่าด้วยป่าไทรเทียม

(๑๐) ค่าปรับทางอาญา

มาตรา ๖๕ ตรี การคำนวณรายได้ รายจ่าย และกำไรสุทธิตาม หมวดนี้ ให้เป็นไปดังต่อไปนี้

(๑) กำไรสุทธิต้องคำนวณเป็นรายรอบระยะเวลาบัญชี

รอบระยะเวลาบัญชีแรก ให้เริ่มนับแต่วันที่บริษัทขายหรือจำหน่าย ป่าไทรเทียมที่ต้องเสียค่าภาคหลวงเป็นครั้งแรก แต่ถ้อรับค้อนุมัติให้ บริษัทเลิกนับแต่วันใดวันหนึ่งของเดือนเดียวกัน ก่อนวันที่บริษัทขายหรือ จำหน่ายป่าไทรเทียมนั้นเป็นครั้งแรก ก็ให้เริ่มนับแต่วันที่บริษัทเลิก ส่วนรอบระยะเวลาบัญชีต่อ ๆ ไป ให้เริ่มนับแต่วันสิ้นสุดรอบระยะเวลา บัญชีก่อน

รอบระยะเวลาบัญชีใหม่กำหนดสิบสองเดือน เว้นแต่ในกรณีต่อไป
นี้จะกำหนดน้อยกว่าสิบสองเดือนก็ได้

(ก) บริษัทถือเอาวันใดวันหนึ่งเป็นวันสิ้นสุดของรอบระยะเวลา
บัญชีแรก

(ข) ในกรณีที่บริษัทเลิกกิจการบ้โตรเลียม ให้ถือวันเลิกกิจการ
บ้โตรเลียมเป็นวันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชี

(ค) บริษัทได้รับอนุมัติจากอธิบดีให้เปลี่ยนวันสิ้นสุดรอบระยะ
เวลาบัญชี

ในกรณีที่บริษัทโอนสิทธิใด ๆ ตามสัมปทานก่อนวันเริ่มรอบระยะ
เวลาบัญชีแรกตามวรรคสอง เพื่อประโยชน์ในการคำนวณกำไรสุทธิ
เนื่องจากการโอนสิทธิเช่นว่านี้ ให้ถือวันโอนเป็นวันแรกและวันสิ้นสุด
ของรอบระยะเวลาบัญชี และในระยะเวลาตั้งแต่วันสิ้นสุดรอบระยะเวลา
บัญชีดังกล่าวจนถึงวันเริ่มรอบระยะเวลาบัญชีแรกตามวรรคสอง ให้ถือ
ว่าไม่มีรอบระยะเวลาบัญชี

(๒) ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งหมวด ๒ และหมวดนี้ วิศวกร
หลักเกณฑ์และการปฏิบัติทางบัญชี เพื่อคำนวณรายได้ รายจ่ายและกำไร
สุทธิของบริษัท ให้เป็นไปตามวิธีการ หลักเกณฑ์และการปฏิบัติทาง
บัญชีที่เหมาะสมซึ่งใช้อยู่เป็นหลักในอุตสาหกรรมบ้โตรเลียม

(๓) ยอดเงินได้จากการขายบ้โตรเลียมตามมาตรา ๒๒ (๑) ให้
ถือตามราคาที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับจากการขายบ้โตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์
ที่ได้จากบ้โตรเลียมนั้น

(๔) มูลค่าของบีโตร์เลียมตามมาตรา ๒๒ (๒) ให้คำนวณตามราคาตลาด

ในกรณีที่มีการส่งบีโตร์เลียมไปยังโรงกลั่นน้ำมันหรือสถานที่เก็บรักษาเพื่อการกลั่นน้ำมันของบริษัท ให้กำหนดมูลค่าของบีโตร์เลียมตามวรรคหนึ่งในวันที่มีการขายหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นบีโตร์เลียมนั้น และรวมเป็นเงินได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่มีการขายหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นบีโตร์เลียมนั้น ในกรณีที่มีการจำหน่ายบีโตร์เลียมโดยประการอื่น ให้กำหนดมูลค่าของบีโตร์เลียมตามวรรคหนึ่ง ในเวลาที่มีการจำหน่ายและรวมเป็นเงินได้ในปีที่มีการจำหน่ายนั้น

การกำหนดราคาตลาดและปริมาณของบีโตร์เลียมที่จะต้องนำมูลค่ามารวมเป็นเงินได้ตามวรรคสอง ให้เฉลี่ยเงินได้ทั้งหมดที่ได้จากการขายผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นบีโตร์เลียมหรือมูลค่าตามราคาตลาดของผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นบีโตร์เลียมที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรทั้งหมดแล้วแต่กรณี เป็นมูลค่าของบีโตร์เลียมนั้น ทั้งนี้ ตามวิธีการ หลักเกณฑ์ และการปฏิบัติทางบัญชีที่เหมาะสมซึ่งใช้อยู่เป็นปกติ ในอุตสาหกรรมบีโตร์เลียม แต่มีให้ถือว่ามีการขายหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นบีโตร์เลียมดังกล่าวในรอบระยะเวลาบัญชีใดๆ หลังจากกรอบระยะเวลาบัญชีที่ส่งบีโตร์เลียมนั้นไปยังโรงกลั่น เว้นแต่บริษัทพิสูจน์ได้ว่ายังมีได้มีการขายหรือส่งออกซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นบีโตร์เลียมนั้น

(๕) มูลค่าของบีโตร์เลียมตามมาตรา ๒๒ (๓) ให้คำนวณตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยบีโตร์เลียมที่เกี่ยวกับการคำนวณมูลค่าบีโตร์เลียมที่ส่งชำระเป็นค่าภาคหลวง

(๖) ถ้าบริษัทหนึ่งมีส่วนได้เสียร่วมกันในสัมปทาน ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการสำรวจบีโตร์เลียมหรือการพัฒนาแหล่งบีโตร์เลียมเพื่อให้ได้มาซึ่งส่วนได้เสียนั้น แต่ค่าใช้จ่ายนั้นมิได้เสียให้แก่บริษัทอื่นที่มีส่วนได้เสียร่วมกันในสัมปทาน ค่าใช้จ่ายดังกล่าวมิให้ถือเป็นเงินได้ของบริษัทอื่นนี้

(๗) ค่าชดเชยรายจ่ายที่เป็นทุน ให้หักได้เฉพาะตามประเภทอัตรา และเงื่อนไขที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

(๘) ค่าแรงงาน ค่าบริการ ค่าวัสดุสิ้นเปลือง และรายจ่ายทำนองเดียวกันอย่างอื่นที่ใช้ในการเจาะเพื่อสำรวจหรือเพื่อผลิตบีโตร์เลียม บริษัทจะถือเป็นรายจ่ายที่เป็นทุนในรอบระยะเวลาบัญชีที่มรายจ่ายนั้นก็ได้

(๙) ค่ารับรอง ให้หักเป็นรายจ่ายได้ตามเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

(๑๐) ราคาทรัพย์สินอื่นนอกจากสินค้า ให้ถือตามราคาทุน ถ้าราคาทุนเป็นเงินตราต่างประเทศ ให้คำนวณเป็นเงินตราไทยเช่นเดียวกับวิธีการตาม (๑๒) ราคาทุนดังกล่าวอาจลดลงได้โดยการหักค่าชดเชยรายจ่ายที่เกินตาม (๗) แต่ห้ามมิให้ตราลดลง ส่วนการตราค่าเพิ่มขึ้นให้กระทำได้เท่าที่บัญญัติไว้ในประมวลรัษฎากร

(๑๑) ราคาสินค้าคงเหลือ ในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี จะคำนวณตามราคาทุนก็ได้ หรือจะคำนวณตามราคาทุนหรือราคาตลาด แล้วแต่อย่างใดจะน้อยกว่าก็ได้ และให้ถือราคาเป็นราคาสืบค้าคงเหลือ ยกมาสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีใหม่

การคำนวณราคาทุนตามวรรคหนึ่งนี้ เมื่อได้คำนวณตามหลักเกณฑ์ ใดตามวิชาการบัญชีแล้ว ให้ใช้หลักเกณฑ์นั้นตลอดไป เว้นแต่จะได้รับ อนุมัติจากอธิบดีจึงจะเปลี่ยนหลักเกณฑ์ได้

(๑๒) เงินตรา หนี้สิน หรือสิทธิเรียกร้องที่มีมูลค่าเป็นเงินตรา ต่างประเทศที่รับมาหรือจ่ายไป ในระหว่างรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณ มูลค่าเป็นเงินตราไทยตามอัตราที่ได้ออกขายเงินตราต่างประเทศนั้น

ในกรณีที่มีการซื้อขายเงินตราต่างประเทศ ให้คำนวณเงินตรา ต่างประเทศ หนี้สินหรือสิทธิเรียกร้องนั้นตามอัตราแลกเปลี่ยนถ่วงเฉลี่ย ในรอบระยะเวลาหนึ่งเดือนก่อนเดือนที่ได้รับมาหรือจ่ายไป โดยคิดจาก อัตราแลกเปลี่ยนถ่วงเฉลี่ยรายวัน ธนาคารพาณิชย์รับซื้อหรือขายเงินตรา ต่างประเทศซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้

(๑๓) เงินตรา หนี้สิน หรือสิทธิเรียกร้องที่มีมูลค่าเป็นเงินตรา ต่างประเทศเหลืออยู่ในวันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณมูลค่า เป็นเงินตราไทยตามอัตราแลกเปลี่ยนถ่วงเฉลี่ยหลังสุดธนาคารพาณิชย์ รับซื้อหรือขาย ในรอบระยะเวลาบัญชี แล้วแต่กรณี ซึ่งธนาคารแห่ง ประเทศไทยได้คำนวณไว้

(๑๔) หนี้สูญจะจำหน่ายจากบัญชีได้ต่อเมื่อได้ปฏิบัติการโดยสมควรเพื่อให้ได้รับชำระหนี้แล้ว หนี้สูญรายได้ที่จำหน่ายแล้ว ถ้าได้รับชำระในภายหลัง ให้นำมาคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่ได้รับชำระนั้น

(๑๕) เงินสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนบำเหน็จบำนาญ จะถือเป็นรายจ่ายได้ไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของเงินเดบิตหรือค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับในรอบระยะเวลาบัญชีและต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขต่อไปนี้

(ก) กองทุนได้ตั้งไว้เพื่อประโยชน์แก่ลูกจ้างโดยเฉพาะ

(ข) เงินกองทุนต้องแยกไว้ต่างหากให้พ้นจากการครอบครองของบริษัท

(ค) เงินกองทุนจะนำไปใช้เพื่อประโยชน์อย่างอื่นไม่ได้ นอกจากเพื่อประโยชน์แก่กองทุนโดยเฉพาะ

(ง) เงินสมทบกองทุนต้องไม่กลับมาเป็นของบริษัทอีก และ

(จ) เงินสมทบกองทุนต้องจ่ายตามข้อผูกพันที่ระบุโดยชัดแจ้งว่าด้วยกองทุนกำหนดไว้เป็นหนังสือ

มาตรา ๖๕ บว ในกรณีบริษัทมีเงินได้ที่ต้องเสียภาษีเงินได้ตามมาตรา ๖๕ จัตวา (๒) หรือมีหน้าที่หักภาษีไว้ ก. ที่จ่ายตามมาตรา ๔๕ สำหรับเงินได้ตามมาตรา ๖๕ เบื้อง วรรคสาม ในรอบระยะเวลาบัญชีใด ให้บริษัทได้รับเครดิตเพื่อหักออกจากภาษีดังกล่าว สำหรับปีใดที่บริษัทผลิตได้เพื่อใช้ในราชอาณาจักรนับจำนวนเงินตามอัตราดังกล่าวไป

(๑) ร้อยละ ๔.๓๗๕ ของยอดเงินที่ได้จากการขายบีโตรเลียมหรือมูลค่าของบีโตรเลียมที่จำหน่ายหรือมูลค่าของบีโตรเลียมที่ส่งชำระเป็นค่าภาคหลวงตามมาตรา ๒๒ (๑) (๒) และ (๓) สำหรับบีโตรเลียมที่ผลิตจากแปลงสำรวจที่กรมทรัพยากรกำหนดว่าเป็นแปลงสำรวจในทะเลที่มีขนาดเล็กเกิน ๒๐๐ เมตร

(๒) ร้อยละ ๖.๒๕ ของยอดเงินที่ได้จากการขายบีโตรเลียมหรือมูลค่าของบีโตรเลียมที่จำหน่ายหรือมูลค่าของบีโตรเลียมที่ส่งชำระเป็นค่าภาคหลวงตามมาตรา ๒๒ (๑) (๒) และ (๓) สำหรับบีโตรเลียมที่ผลิตจากแปลงสำรวจนอกจาก (๑)

การนำเครดิตมาหักจากภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้อยู่ภายใต้ข้อจำกัดดังต่อไปนี้

(๑) เครดิตที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีใด จะต้องมีจำนวนไม่เกินภาษีตามมาตรา ๖๕ จัตวา (๑) และ (๒) สำหรับกำไรที่ได้ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น หรือภาษีตามมาตรา ๖๕ จัตวา (๑) และมาตรา ๖๕ เบญจ วรรคสาม แล้วแต่กรณี

(๒) เครดิตที่จะนำมาหักในรอบระยะเวลาบัญชีใด จะต้องไม่เกินภาษีที่ต้องเสียตามมาตรา ๖๕ จัตวา (๒) สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น หรือไม่เกินภาษีที่ต้องเสียตามมาตรา ๖๕ เบญจ วรรคสาม สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น ซึ่งต้องหักไว้ ณ ที่จ่ายตามมาตรา ๔๕ แล้วแต่กรณี ถ้ายังมีเครดิตเหลืออยู่ ให้ยกเครดิตส่วนที่เหลือนั้นไปหักในรอบระยะเวลาบัญชีต่อ ๆ ไปได้

มาตรา ๖๕ ทศ การยื่นแบบแสดงรายการเงินได้สำหรับเงินได้ที่ต้องเสียภาษีเงินได้ตามมาตรา ๖๕ จัตวา (๑) หรือมาตรา ๖๕ เบญจให้ยื่นภายในห้าเดือนนับแต่วันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชี สำหรับเงินได้ที่ต้องเสียภาษีเงินได้ตามมาตรา ๖๕ จัตวา (๒) ให้ยื่นภายในเจ็ดวันนับแต่วันจำหน่าย

การยื่นแบบแสดงรายการตามมาตรา ๓๗ ให้ยื่นภายในเวลาที่เจ้าพนักงานประเมินกำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งการไม่ยื่นแบบแสดงรายการเงินได้ของบริษัทผู้โอนกิจการไปไตร่เลียม

การยื่นแบบแสดงรายการมาตรา ๕๘ ให้ยื่นภายในเวลาที่เจ้าพนักงานประเมินกำหนด

มาตรา ๖๕ เอกทศ ถ้ามีภาษีต้องเสีย ให้บริษัทที่มหนาทยื่นแบบแสดงรายการเงินได้ตามหมวด ๓ ชำระภาษีภายในห้าเดือนนับแต่วันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชี พร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการเงินได้เว้นแต่ในกรณีการยื่นแบบแสดงรายการเงินได้สำหรับภาษีที่ต้องเสียตามมาตรา ๖๕ จัตวา (๒) ให้ชำระภาษีภายในเจ็ดวันนับแต่วันจำหน่าย พร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการเงินได้

ในกรณีตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง ให้ผู้มหนาทยื่นแบบแสดงรายการเงินได้มีหน้าที่ชำระภาษาร่วมกับบริษัทที่ดงขนตามกฎหมายต่างประเทศด้วย

มาตรา ๖๕ ทวาทศ บทบัญญัติมาตรา ๑๒ มิให้นำมาใช้บังคับแก่ (๑) เงินได้ของบริษัทได้จากกิจการอื่นนอกจากกิจการไปไตร่เลียม

(๒) ดอกเบียเงินกู้ยืมที่บุคคลใดได้รับจากบริษัท

มาตรา ๖๕ เศรษฐ ในกรณีที่บริษัทมีเงินได้จากกิจการอื่นนอกจากกิจการบีโตรเลียมให้บริษัทเสียภาษีสำหรับเงินได้นั้นตามประมวลรัษฎากร

ให้บริษัทจัดทำบัญชี หลักฐาน รายงานและเอกสารอื่นที่เกี่ยวกับเงินได้จากกิจการอื่นที่กล่าวในวรรคหนึ่งแยกต่างหากจากบัญชี หลักฐาน รายงานและเอกสารอื่นที่เกี่ยวกับเงินได้จากกิจการจากบีโตรเลียม

ในกรณีที่บริษัทมีรายจ่ายซึ่งเป็นทั้งของกิจการอื่นและกิจการบีโตรเลียมรวมกันให้แบ่งเฉลี่ยรายจ่ายตามส่วนระหว่างกิจการอื่นและกิจการบีโตรเลียม

ให้บริษัทปฏิบัติตามระเบียบการจัดแบ่งเฉลี่ยรายจ่ายระหว่างกิจการต่าง ๆ ตามที่อธิบดีได้พิจารณาและให้ความเห็นชอบแล้ว

มูลค่าของบีโตรเลียมตามมาตรา ๒๒ (๒) ซึ่งบริษัทนำไปใช้ในกิจการอื่นนอกจากกิจการบีโตรเลียมในรอบระยะเวลาบัญชีใด ให้หักเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิและขาดทุนสุทธิตามประมวลรัษฎากรสำหรับเงินได้จากกิจการอื่นนอกจากกิจการบีโตรเลียมในรอบระยะเวลาบัญชีนั้นได้”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ได้กำหนดหลักการจัดเก็บภาษีเงินได้ไว้แตกต่างกับประมวลรัษฎากร ซึ่งทำให้บริษัทที่ได้ทำสัญญาปิโตรเลียมไว้ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๑๒ และได้ทำสัญญาซื้อขายก๊าซธรรมชาติกับองค์การก๊าซธรรมชาติก่อนปี พ.ศ. ๒๕๒๒ ไม่อาจนำภาษีเงินได้ที่ชำระในประเทศไทยตามกฎหมายดังกล่าวไปเป็นเครดิตหักออกจากภาษีเงินได้ที่ต้องชำระในต่างประเทศได้ และจำเป็นต้องเสียภาษีเงินได้ในต่างประเทศช้อนอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้น เพื่อให้หลักการจัดเก็บภาษีเงินได้มีความอ่อนตัวและสามารถใช้บังคับในแต่ละกรณีได้อย่างเหมาะสม และเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้